

Ч. VI

Червень 1970

Ціна 40 к.

РІК 20

МС МИКИТА

„ЗУСТРІЧАЛЬНИКИ“

— Ви з Торонто?. А ми з Нью-Йорку!

О ДОЛЕ!

Скажи, о доле, де був мій народ,
Під час прогресу, росту й еволюції?
Чому ти, замість розуму й чеснот,
Дала нам гін до ширших резолюцій?...

Чому ти нації природний елексир,
Розбавила сварливими синами?
Чи ж не могла б, без зміни в їх красі,
Ти їх на світ пустити — горобцями?

Яка близкучча думка! Десь вгорі,
Наїжившись, спустивши грізно крила,
Могли би від зорі і до зорі,
Вони кричати й гризтися щосили...

Принаймні, світ не розумів би їх,
І не хотілось деколи б ридати,
Від болю, що свої клюють своїх,
І метою цих синів твоїх сліпих,
С заклювати — брата...

Зоя Когут

Остання із шляхетного поезу

Всі королі давно вже голі.
У наймах в багачів — князенки.
Романтика? Роз'єли молі.
Ростуть селепки, як підпеньки.

А ти чекаеш, русокоса.
Шляхетний родовід — в комоді.
Чи не твоя бабуня боса
Цибульку мікала в городі?

А, може, кедлаком, нівроку,
Вночі примчиться, свисне хвацько
І викраде тебе в шляфроу —
Відважний лицар Калафацько?

Не млій, не млій, шляхетна панно!
Поглянь, як мудрий світ қружляє
І ти, і ліжко, кухня й ванна...
А чудо? Чуд уже немає.

Б а б а й

Бідна сорока — НО сорок

Сорока сороці сорочечку шила
І сумно сороці таке говорила:
— Я сорок ушила сусідським сорокам,
Сама ж без сорочечки, бідна сорока.

Зібралися сорок сорок на толоці
І вшили сорочечку бідній сороці.
Раділа сорока й сороки раділи,
Знялись і в сорочечках всі полетіли.

Б а б а й

Спілки Народові

Дорогий Лисику!

В "Перці" я надібала на вірш, який дуже відповідає Твоєму ювілею! Бажаю — витримати!

О. Б. Клівленд

СТАРИЙ ЧЕРЕВИК

Зістарівся модельний Черевик —
Потерся верх, скарлючись язик.
Те Щітка взріла, шерсть у ваксу впхнула
І Черевик з усіх боків теснула.

— Ах ти безсовісна! — гукає він щосили
І біду Щітку лас і кляне,—
Це ти мене, — говорить, — очорнила,
Це ти, — кричить, — замазала мене!

Я в суд подам! Калоші кличу в свідки! —
Довгенько ще стояв у коридорі крик...
Ще й досі чутъ, як сатиричну Щітку
Часом бувас шлетить Черевик.

Юрій Кругляк

...Вигостреним пером стріляй і влучай своїм гумором і
сатирою кому догану, кому похвалу, підглядай і уясковав-
шою недобачувані звичайними очима явища і факти!

Ірина і Зиновій Томків, Дітройт

...Журнал "ЛМ" справді збагачує нашу культуру в слові та мистецтві.

Щастя, Боже, в новому 20-тилітті.

о. І. Гаврилюк, Монреаль

Наш приятель мистець А. Климко прислав нам разом
з побажаннями свою карикатуру, присвячену "Лисові Ми-
киті" і його редакторові.

"РАТЕНФЕНГЕР"

ПРО УКРАЇНСЬКИЙ КОМПЮТОР

Знаменитий рисунок Ека в 3-му числі "Лиса Микити" — "Як виглядав перший український комп'ютер", треба розінновати як пряму відповідь на трохи чванькувату заяву голови Студентської Громади в Нью-Йорку п. Ю. Савицького, що ось ми, мовляв, студенти, відкрили ще одну Америку — зробили проект першого українського комп'ютера, який буде готовий в 1971-му році і коштуватиме не більше як 10 тисяч доларів.

Тим часом редактор "Лиса Микити" пригадав молодшій генерації, що такий проект уже тоді успішно розв'язано, коли вони самі, наші студенти, ще довго-довго не були в проекті появився на світ.. Проект виглядав просто, не скомпліковано: денебудь на базарній чи ярмарковій площі а то й на відпусті під церквою стояв дідуся з каторникою, на якій сиділа папуга і закривленим дзьобом витягала з коробки різноманітні "льосі" — зелені, голубі, червоні та інші трубочки паперу..

А кожний такий "льос" представляв сам собою неви-черпане джерело прецінних скомп'ютерованих інформацій: під якою зорею ви народилися, під котрим, так би мовити, Зодіаком, який у вас характер, яка вдача, які закопані таланти; чи маєте більше щастя в любові чи в картах, чи ваші друзі — справжні приятелі, чи просто — сволота; з ким зраджує вас ваша дружина — з бльондином чи з шатеном тощо. Всі ці інформації поставив перший український комп'ютер, сиріч палупи з закривленим дзьобом "за єдиних 5 грошей", без гвалту і крику, без великої пропаганди у великий залі Народного Дому.

Хай мені шановний голова Студентської Громади в Нью-Йорку дасть слово чести, що його комп'ютер вартості 10,000 доларів спроможеться втяті таку штуку!.. Взагалі, хочеться спіткти наших студентів — на ділка їм така дорога машина? Чи вони не можуть порахувати себе без комп'ютера?.. Хоть подумав би, що наплив українського студентства в зорганізовані лави такий масовий і нагальний, що без комп'ютера хоч пропадай! А є ж такі Громади, що можуть порахувати своє членство на пальцях рук, не мусить навіть визуватися. А як стоять справи з їх конференціями?.. Якби не прийшли "старики", мами, тати і нареченні, тоді залі народних домів світили б пусткою — (не тільки великі, але й малі!).

Правда, п. Ю. Савицький має один добрий "пойнт". В студентському журналі "Нові Напрями", ч. 2-3, він пише.. (перекладаємо з англійської мови):

"От, для прикладу, група хлопців з Нью-Йорку вибирається їхати до Чікаго і там зустріти українських дівчат. Вони моментально можуть дістати з комп'ютера список українських дівчат, що там (у Чікаго) живуть, що мають стільки років, що й хлопці".

Звичайно, такий аргумент переконує, промовляє в користь комп'ютера. Хоч і тут хочеться поставити авторам проекту таке формальне запитання: а навіщо хлопцям з Нью-Йорку гнатися аж до Чікаго, витрачати гроші на дорогу?.. Чи не ліпше вибратися літом на Союзівку? Чікагівські дівчата напевно всі там лежатимуть, як лані, в повній своїй красі на пляжі, коло басейну.

І К Е Р.

Post scriptum: На початку травня зайшла зміна на пості голови Української Студентської Громади в Нью-Йорку: на місце Юрія Савицького вибрано головою УСГ Олега Ільницького. Запитання: чи новий голова бере на себе відповідальність за студентський комп'ютер і кошти придбання його?..

НЕСПОДІВАНА "КОМПЕТИЦІЯ"

Важко в наші часи "Лисові Микиті" заробити на шматок хліба (чи курки), якщо на кожному кроці зустрічається поважна конкуренція, — не тільки з боку так званого естаблішменту чи батьків народу і їх преси, але й з боку цього найменшого, жовтодзюбого, можна сказати, покоління. І так, у школі газетці "Думи мої", що випустила в квітні ц. р. 10-та класа Школи св. Юра в Нью-Йорку, надибуємо таку сміховинку з пафосіального життя:

Гроші

Одного дня зійшлися: католицький священик, протестантський міністер і юїдівський рабин. Почалася в них розмова про гроші, бо цю проблему кожний має.

— Гроші, пожертвувані парафіянами, — заговорив міністер, — я разподіляю так: кладу на підлогу лінійку і над нею кидаю гроші вгору: що впаде з правого боку — Боже, а що з лівого, — мое.

— Я роблю подібне, — сказав католицький священик, — Підкидаю гроші над кошиком, і що впаде до нього, — Богові, а що поза кошиком — мені.

— Ну, і я подібно роблю, — поспішив пояснити рабин. — Підкидаю гроші в повітря і те, що Бог зловить, це Його, а що впаде назад на землю — мое.

(Подав Т. Чижович)

Думка. — Член "Руської Трійці", Яків Головацький, назвав українську мову "бесідою серця". Можна собі уявити сильки в нас, на еміграції, людей без серця!..

СВІТЛА І ТІНІ 27-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС

НАШІ ДІТИ

— Коли твій тато дентист, то чому твоя вісіммісячна сестричка не має ані одного зуба?

СОРОКА НА ПЛОТІ

ГРАДУАНТИ 1970-го РОКУ

● Як виглядають наші контакти з американцями, показує факт, що на святкування 200-річчя міста Нью-Йорку посадник Ліндзі не запросив представників УККомітету, лише "прогресистів" з 4-ої вулиці..

● З канцелярії ЗУАДКомітету повідомляють, що югославський маршал Тіто звернувся до ЗУАДК за допомогою, покликавшись на те, що його мати була українського походження.

● Успішний празник Великодня старого стилю на українському селі в Глен Слей показав, що старий календар має в небі більше прихильників і визнавців, ніж новий.

● 27-му конвенцію Українського Народного Союзу в Клівленді привітав особисто посадник міста Карл Стовкс, що означає, що білі мурини знаходить спільну мову з чорними.

● Кажуть, що сенатор Павло Юзик з Канади, ставши заступником предсідника УНСоюзу, зламав вірність королеві — замінив Єлизавету Другу на Марію Першу (Лисогір).

● Вислід виборів до Головного Уряду УНСоюзу показує, що на клівлендській конвенції мельниківська партія мусила вдоворитися охлапами з бандерівського столу.

● Довідуймось, що в резиденції знаного лікаря-мецената д-ра Володимира Возняка в Клівленді сталося чудо: — між модерністичними картинами з'явилася ікона св. Миколая.

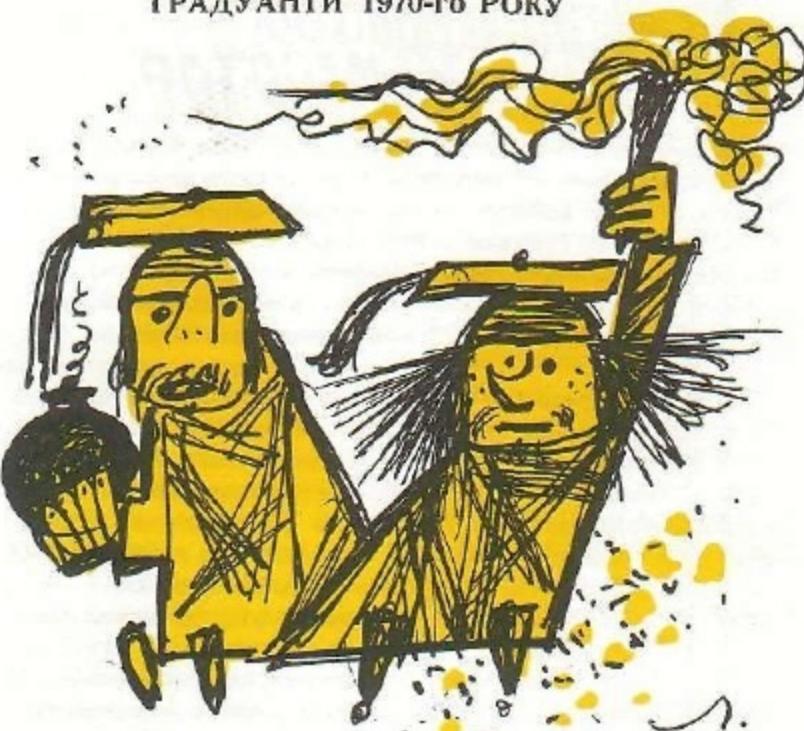
● Влаштований 64-им Відділом СУА в Нью-Йорку літературний вечір поета Богдана Кравцева пройшов із гарним успіхом, хоч і без участі його редакційних колег із "Свободи".

● На цьогорічному З'їзді Гуцульщини на Союзівці була висунена пропозиція проголосити фнж. Мирона Лепкалюка Верховним Архигуцулом на Америку і Канаду.

● Ілучи за прикладом УНСоюзу, Товариство за патріярхальний устрій УКЦеркви наділить деяких заслужених своїх членів титулом "почесних патріярхальників".

НЕМАЄ СТРАХУ

Чому в Америці так багато вбивств і грабунків серед білого дня? Бо тут людина звільнена від страху.

— Я йду мінувати школу!
— А я підпалювати бібліотеку!

"САМООБСЛУГА"

(З ЛИСТА З УКРАЇНИ)

„Зараз у нас торгівля на вищому рівні.. У Львові відкрито магазини з самообслугуванням, і так, на взуттевому відділі, де раніше стояло три продавці, тепер стоять їх шість... До того, на середині, сидить касирша, а коло неї з мітлою стоїть уборщиця. До магазину впускають по-десятеро людей: один двірник впускає покупців, другий випускає та провіряє сумки, що хто виносить з магазину... А всі витріщають очі, щоб хтось щось не потяг! Та хто хоче вкрасти, той вкраде так само, як тоді, коли торгівля стояла на низькому рівні. Баби з сід нахапають розпарованого взуття, а потім по хатах іде товарообмін — ти відпусти мені лівий, я відпушу тобі правий...“

“І так люди самообслуговуються.“ (ОЛЯ)

Як новий голова ОМУА, М. Черешньовський починає своє урядування...

ДОБРЕ є, БРАТЯ, ОКУЛЬТУРИТИСЯ!

Живучи серед культурної пустині у глухій провінції — з радістю прочитав вістку про 1 з'їзд АДУК в Нью-Йорку. Одноголосно вирішив поїхати туди, щоб "надихатися й напитися" рідної культури. Провід АДУК зробив "геніяльне потягнення", коли ухитрився опровергти свій з'їзд якраз тоді, коли т. зв. "визвольнофронтовики" вийшли на свої весняні "чайзерманебри" на Сумівську Оселью в Елленвілл. Тон з'їзду надавав своїми тажко філософськими залежностями й міркуваннями сам до стойний голова АДУК, що втасманичив у тайни рідної культури спрагнених знання членів з'їзду. Часами виглядало, що це семінар української філософії культури, бо голова дав аж 5 лекцій! Здавалося, що віджив український тайний університет у Львові!

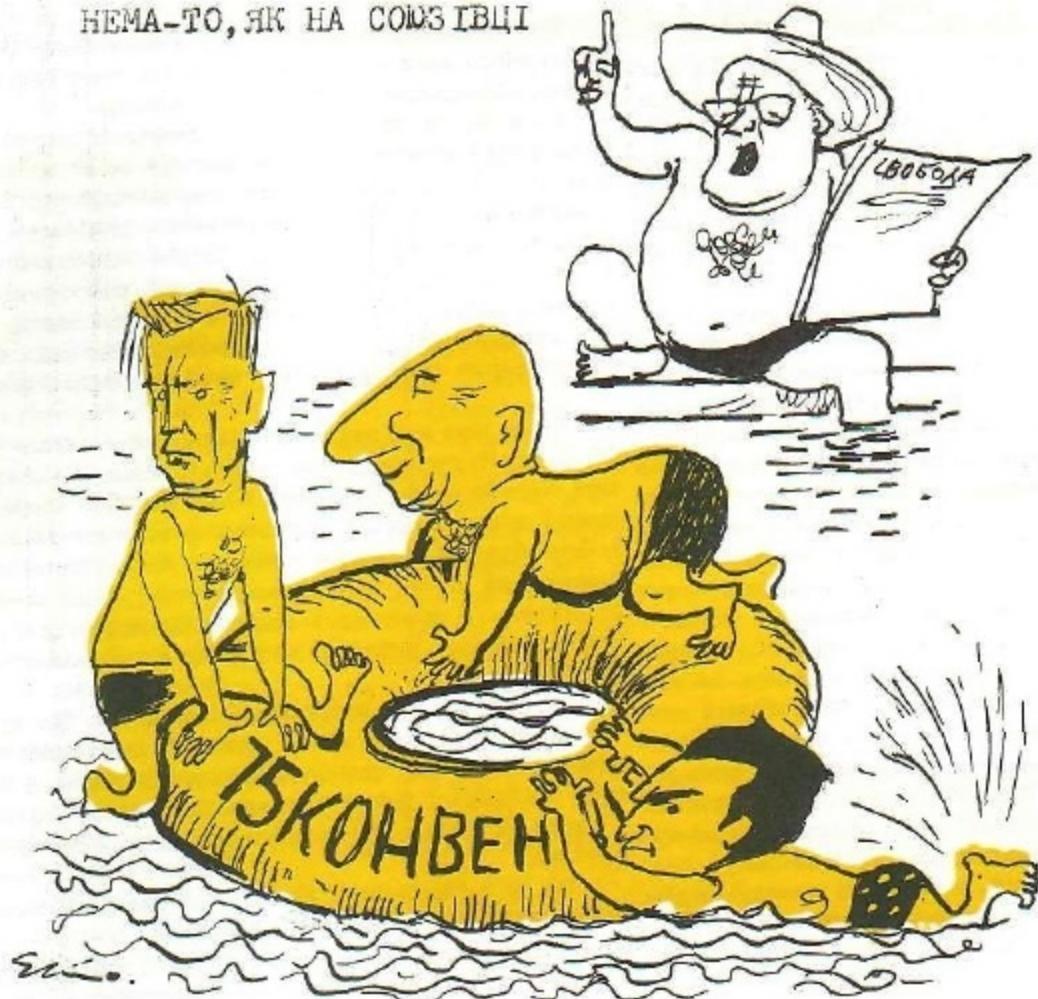
Із сумних назагал звітів виходило, що наші хоробрі т. зв. "визвольнофронтовики" мало цікавляться імпрезами відділів АДУК на провінції, зате більше цікавляться ними т. зв. "мельниківці" і т. зв. "дійкари".... Голова АДУК прочитав урочисто різні звернення до земляків, що мали радше характер "пастирських листів", але хіба найбільш пекуче потрібне було звернення "визвольнофронтовикам", щоб не занедбували таких добрих нагод дещо "окультуритися" на імпрезах АДУК.

Радісним відпружненям був авторський вечір симпатичної у всіх відношеннях поетеси Міри Гармаш, що після поезій прочитала свої літературні щаржі про різні скорочені назви наших товариств і установ, але чомусь забула про АДУК!!! Вона була "геройкою" з'їзду, бо вкінці подала до вірування "кодекс чести членів АДУК", що викликав спершу веселість на залі але його схвалено "однодушно" як основу до дальнішого опрацювання й уточнення. Бож хто як хто, але наші діячі культури повинні врешті мати якийсь "лицарський закон", що забороняв би всяке "браконерство" чи "равбщіцерство", яке ще покутує на нашій культурній ниві! Хоч би присвоювання собі чужих пісень тими, хто їх "аранжує", тобто .. партачить!

Тут мимоволі пригадується сумна доля кодексу чести українського журналіста, що його придержується тільки редакція "Лиса Минки". Аяюже!

ТОРИСАМ

НЕМА-ТО, ЯК НА СОЮЗІВЦІ

— Тримайтесь вкупі і не ідіть на глибоку воду!

ЛІСЯЧИЙ КОМЕНТАР

Преса повідомила, що в квітні ц. р., під час студентських заворушень в Гантерському коледжі в Нью-Йорку поліція арештувала 11 студентів і двох професорів того коледжу: професора Історії Джана Б. Фішера і професора політичних наук Майка Яворського.

З невідомих причин українські газети промовчали цікавий факт, що д-р Михайло (Майкл) Яворський — це колишній наш дівізійник, колись активний в студентському й комбатантському русі, а в таборі ДП в Берхтесгадені знайдий з комерційної діяльності. Немає чого ховати голови в пісок, що в так званій революційній хвилі, яка тепер проічується над Америкою, українці мають своїх "заслужених" людей, як по одному, так і по другому боці барикади.

— Якщо у нас все світове, то чому від нас так пахне провінцією?..

ГРИЦЬ МОТИКА

Союзівка
Союзівка, дочка батька Союзу, це п'ятдесят перший стейт Америки, це частина України, в якій говорять по-англійському з українським акцентом.

Історія Союзівки коротка і мало знана, бо союзові батьки, як купували Союзівку, то ще не знали, що купували. Старі емігранти висунули проект збудувати дім старців, але коли ніхто не хотів призватися до старості, перейшли на відпочинковий дім для перепрещованої еліти Союзу, відтак на готель, а потім на вакаційне місце для молоді. Через те на Союзівці переважають спортивні площа, а не біржові столики.

Союзівка складається із ідаліні, пливачького басейну, забавової залі і п. Кваса. І, дивлячись на Союзівку, мусите сказати, що Союзівка — то Квас, а Квас — то Союзівка, і зробите квасну міну.

добре вам буде. Союзівка має вісім мешканських будинків і кількість бува у назві будинку є числом кімнат, напр., Київ — 4 кімнати, Захист — 6 кімнат, Полтава — 7 кімнат і т. д. Є люксусові кімнати, де входячи скидаєте черевики, і нормальні, де входячи вбираєте черевинки. Можна спати в будинку, вдайку, втрійку і т. д., а хто не хоче спати в кімнаті, може спати надворі, — простору багато.

Одяг — довільний, можна влітку ходити в плащі, а взимку босо, ніхто не буде протестувати, треба тільки убиратися до ідаліні, щоб припадково не попекти гарячою зупою голих ніг. І часто бувало мужчини, задивившись на жіночі ноги, перчили каву і солни морозиво, що від'ємо впливало на речівлю для Союзівки і її харчів.

Спортивні гри є цікаві. Славний біг, коли хлопець біжить за дівчиною; скоки, коли дівчата скачуть хлопцям на шию; відбиваюча, коли суперники відбивають собі нирки під час танцю; гуртовий коланий м'яч, коли всі хлопці колпаються до нової дівчини, і плавання, коли хлопці розказують дівчатам про свої успіхи. Є ще товариські гри, напр., шукання, коли чоловіки шукають власних жінок, а знаходять чужих і навпаки, або театр, коли двоє голосно дискутують про ту саму річ і погоджуються інакшими словами і назвами.

Союзівка робить велику національно-політичну роботу, бо знайомить молодь між собою. Часто відбуваються з'їзди молоді, влітку молодь з'їжджає автами, а взимку лещатами. Ті з'їзди дійшли до такої слави, що наші дівчата привозять чужих дівчат, щоб довідатись, чи наші хлопці скорше дадуть себе зловити і яких способів уживають чужі дівчата. Дуже часто з'їзди кінчаються трагічно, і пан Квас має музей, де переворує всі розбиті й поламані серця.

Крім з'їздів молоді, бувають ще з'їзди старших, напр., мами їдуть подивитись, чи дочки вбирають той одяг, який взяли з хати, або тати їдуть подивитись, чи син направду розбив авто, чи тільки потребує грошей. Однак помимо всього Союзівка може похвалитися певними матримоніальними усіхлами, і добре було б посвятити одну стіну вестибюлю на список всіх тих пар, які весь свій клопіт завдають Союзівці. Бо кожний нежонатий може мати любовний успіх на Союзівці, чи він

КЛІВЛЕНДСЬКІ ОБГРИЗКИ

Я попередня, 26-та конвенція Українського Народного Союзу оберталася довкола матраців, так теперішні 27-а крутилася довкола молоді, Союзівки і Канади.

На т. зв. "коусі" канадійців начальник канадської канцелярії Богдан Зорич трохи не висунув пропозиції — відірвати УНС від Америки і прилучити до Квібеку! Домагався канадської Союзівки, канадського хмародера і канадського Тарзана. З Богдана Зорича непоганий стівак і золотоустий промовець. На посвяченії пам'ятника о. Григорієві Рушці так славословив основоположника "Свободи", що зачарованім слухачам здавалося, що вони слухають поминального слова в пошану померлого д-ра Луї Мишуги.

Все ж таки цим разом красномовство не багато йому помогло і заступником головного предсідника на Канаду вийшов сенатор проф. д-р Павло Юзик. На 27-ї конвенції цей єдиний наш у вільному світі сенатор втішався великою шанбою. Бувший головний контролер Іван Іванчук з Чікало назав його навіть "високопреподобним", коли представляв делегатам.. У правиборах сенатор Юзик дістав 64 голоси навіть тоді, коли вибирали заступницю головного предсідника!

Це його велими зворушило і він сказав "до трубки":

— Не знаю, чому світла конвенція заразувала мене до жіноч, мому тільки здогадуватись, що це пішло з того, що наші канадські шкоти уважають мене за свого чоловіка, а шкоти, як відомо, носять спіднички, отже в цьому, мабуть, причина...

Так то в "коностасі" Головного Уряду УНСоюзу тепер маємо не тільки професорів, інженерів, докторів і більшу кількість магістрів, але й одного дійсного сенатора. Престиж Батька-Союзу зрос від цього факту, розуміється, та чи зрос від цього престижу сенатора Юзика — це окреме питання. Взагалі, як виявляється, наші брати з Канади — це народ амбітний, бойовий! Так, для прикладу, головний радний Василь Дідюк з Торонто заявив публічно, що на 28-му конвенцію УНСоюзу привезе прем'єра Манітоби Шраера, що гарно говорить українською мовою, бо його мати — українка.

Так що бережіться за чотири роки, кандидати на головних урядників УНС, бо можете мати конкурентом прем'єра Манітоби!

Обсерватор

СЛІДОМ ЗА МОДОЮ

професор чи магістер. А коли ви фінансер або доктор, то ми твоє сподобається не тільки дівчині, але навіть мамі і вже легко не втече.

Дивлячись на життя на Союзівці, дивуємося, як люди змінилися. Є бара і люди п'ють, але нема ані білок, ані авантур, ані навіть по-ридної сварки, а плітки переказуються шепотом. Не так є дійде! В Чікало то люди сидять на пляжі малими групами, і кожну групу пізнається по іншому кольорі крісл. І коли жінки пристають одна з одною, то й чоловіки мусять стояти поруч один одного, навіть хоч би були з різних партій, вірили в інший календар і належали до інших парадів. Мусять! Бо в Чікало матріархат, хоч про нього газети не писали.

Багато читачів не люблять читати дописів у наших щоденниках. Читають їх тільки ті, що дописи написали, і ті, про яких у дописах пишеться. Решта читачів у своїх затвердлих щодо дописів сумліннях "з засади" дописів не читає.

А школа! Є в тих дописах стільки дивовиж і стільки гумору, що ми могли б видавати "Лиса" щось більше на моду "Вільного Слова", дотепно витинаючи іроніями з різних дописів, які друкарються в нашій пресі.

Оце в "Свободі" ч. 95 ц. р. появився допис, який кладе на лопатки всі інші дописи і в конкурсі на матеріал до рубрики "З осіяного загумінку" напевно дістав би першу премію. Допис надруковано під заголовком "Твір народного таланту", і в ньому пишеться про члена УНС в Чікало, який:

подарував музеєві найкращий дарунок свого серця. Він, після кількомісячної безкоштовної праці, приніс до музею в мініатюрі виконану церковцю свого рідного села Грушова в Яворівщині,

Церковця дерев'яна. Жовтій дах. Під час нашіх відвідин — головні двері відчиняються й унутрі храму спалахують електричні світла. При електричному світлі по-

мічесмо "манюсінські скіоди" на на хори, дзвіницю, крилос, проповідальню, чотири хоругви й на стінах ікони.

Дійсно ошоломлююча історія. Але читаймо уважно далі:

видніє чудовий візерунок Великого Сина Марії з Назарету. Але, станувши дещо в іншому зоровому відхиленні, Божеський Ісус зникає і нас оплюмлює віртуозна картина Богоматері.

Автор цієї церковці оповідає, що він довго шукав об'єкт, який гідний був би лежати на українському католицькому престолі причастя. Він навіть молився до покійного великого галицького митрополита Кир Андрія та до живого Верх. Архиєпископа Кардинала Йосифа, щоб вони допомогли йому завершити казку його життя.

І він Ї завершив... Сталася подивутідна історія. Одного дня на чикагівській вулиці він знайшов у поросі бажану іконку. Раз на цій є Ісус, а раз чудова Матінка Божа.

Інакше кажучи, на чикагівськім смітнику знайшов образок відомого дешевого ефекту, який міг був без такого клопоту купити у крамниці за 10 чи 20 центів.

Але ми читаемо, що ця "чудесна знахідка" має ще інше значення:

А він ту чарівну знахідку поклав на тетраподі церковці свого рідного села, щоб усім говорила про чудесні шляхи Господньої премудrosti та що Всешицький шукав метод і шляхів визволення України.

Цей образок підкинув майстрові не хто інший, як:

Він уперто твердить, що, за молитвами двох наших небесних угодників, якийсь покутуючий на Землі херувим, що бажає повернутися до царства Саваюта, підкинув йому цю прегарну іконку, щоб перед Всешицьким мати ще один доказ свого беззастережного послужу Його волі —

Потім їде дальший опис див, що їх повинував, як його титулує дписувач Ксеня Чуйкевич, "ми-

стесь", але ці дива пропускаємо з жалем, бо вони для нас трохи задовгі

Врешті кінчить на критці управи Українського музею в Чікаро і висловлює устами "народного архітектора" таку дивовижну претенсію:

Народний архітектор Андрій Подольчак навіть соромливо признається, що за його церковцю, над якою він працював довший час, хікто з музею навіть... не розставив його фамілії по кутках... А шкода, що не розставили його й себе самих по кутках. Це велика школа.

Ми тільки самої думки, що й дописувач.

МОДА

— Врешті потешіло!

Як сідали в автобуси, —
Зашуміла дітвора:
"До побачення, "Веселко",
Нам у габори пора!"

Вибраючись до пластових чи сумівських таборів або на вакації з батьками, наші молоді приятелі завжди з приємністю загадуватимуть Українську Цукорню "Веселку" в Нью-Йорку, місце зустрічей всіх поколінь, де так мило можна провести час, а при цьому скріпити себе смачним полуденком чи підвічірком, з яких славиться кухня "Веселки".

Де Ви не були б — не забувайте нашої адреси: "ВЕСЕЛКА", 144 Друга авеню, Нью-Йорк.

У книжці М. І. Мандрики "Вино життя" в титульній сторінці знаходимо такі три "вибрані" "бики":

VINE OF LIFE ВИБРАНЕ ДЛЯ ВИБРАНИХ З ПОЕЗІЇ ЗА 1965—1969 РОКИ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТОЛІТТЮ МАНІТОБИ І НАСТУПНОМУ 85-ЛІТТЮ АВТОРА

ДО ЛЕНІНСЬКИХ "ПРАЗНИКІВ"

В рік після того, як "моші" В. І. Леніна приміщено в мавзолеї, вишала така гостра зіма, що на Кремлі полопали каналізаційні рури і тіло вождя революції підплило иечистото...

Тоді москвичі говорили:

— Які моші — такий елей...

В ПОШАНІ ДО СТАРШИХ

Під час посвячення пам'ятника о. Григорієві Груші в Культурному Городі в Клівленді один із старих піонерів-союзовців сказав:

— Чого вартое гасло "В пошані до старших — лицем до молоді", коли фігура Лесі Українки стоїть обернена задом до отця Григорія Грушки!

МАТРИМОНІЯЛЬНЕ

— Кого ж це ви мені напитали — горбату наречену?

— Невелика біда. З того горба стирчить сто тисяч долярів!

— Гм! А чи в її батька немає дочки з двома горбами?

КРАЩІ РИСИ СОЦІАЛІЗМУ

Е чутки, що Америка почне запозичати все, що є краще в соціалізмі. Ми пропонуємо насамперед запозичити систему поправно-трудових таборів для всяких злочинців, злодіїв, бомів, патлачів тощо. Бо що ж є ще краще в соціалізмі?

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВСІКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТО

Phones KЕ 1-1303,
В. КУКУРБА
менеджер

Вимаймамо траки! трайлери на цілу
Америку і Канаду.

Однонаціональна українська фірма на стейт Michigan.

ВЕСНЯНЕ

Була весна — розквітли вишні,
П'янив їх душу аромат,
А я, зібравши гультіпаків,
Ішов на Волинь до дівчат.

Було нам море по коліна,
(Хоч вітер віяв в кишенях),
Бо нам про юність і кохання
Хруші гуділи на вишнях.

І другі півні вже співали,
Як ми верталися назад —
Кишки нам добре марша грали,
А в головах шумів нам сад.

Тепер весна — то у Канаду
З Аляски віде зимний "Норд" —
Душа від цього не п'яне,
А печінки жере сам чорт!

А потім знов на переміну
Повіє холодом Юкон, —
Тоді вишневий сад волинський
Здається наче дивний сон.

Микита ВОЛОКИТА

Address: "THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 4.50

Editor Edward Kozak

ДЕМОКРАТИЧНЕ ГОЛОСУВАННЯ

Демократизація в ССР пішла вже так далеко, що введено навіть справжні "четириприкметникові" вибори: рівні, загальні, безпосередні і таємні. Виборча комісія вручає громадянам конверт і каже вкинути у виборчу урну.

— Але ж конверт заклеєний, — завважує громадянин.
— Ну?
— А я хотів би прочитати прізвище кандидата, на якого голосую.
— А ви, громадянине, не знаєте, що в Радянському Союзі вибори таємні?

ДУМКА

Яку ще мудрість об'явить нам у 1970-му році Гуцул-Самоук, що пописується на сторінках "Вільного Слова"?.. (Чи це не приховане псевдо д-ра С. Росохи? — прим. складача).

В РІДНІЙ ШКОЛІ

У Дітройті учителька питаеться малого Дутка:
— Чому князя Ярослава називали Осмомислом?
— Бо він мав вісім розумів..

— Чому вік так дере носа?
— Бо від нього залежать всі незалежні від редакції причини.

СТАРА ПІСНЯ В НОВІЙ ІЛЮСТРАЦІЇ

"Я на міні задивився,
Візок мені поломився..."

ФОТОВІЛЕЙНИЙ ФОНД

Дол. 20.00: Українська Рев. Акція.

Дол. 17.00: В. Лопатнюк — Тафілд.

По дол. 10.00: Я. Елійв — Торонто, Н. Зезелевська-Голіят — Вулсайд о. І. Атаманюк — Трентон, о. І. Прокопович — Дірборн і Д-р А. Б. Макарушка — Бруклин.

Дол. 6.00: Д-р А. Фаріон — Чікаго.

По дол. 5.50: о. Ю. Кобіній — Шіффлд, Т. Шкапаровський — Іонкерс, М. Мельник — Кент, Д. Пісецький — Балтимор, Д-р Я. Рудавський — Дес Плейнс, Д-р Т. Самотулка — Прінстон, Ю. М. Баранський — Іонкерс, В. Гірняк — Віндзор, Т. Крочак — Філадельфія і Я. Малиновський — Дітройт.

По дол. 5.00: Д-р З. Жизномирський — Бінгемтон, Т. Левицька — Чікаго і Т. Печерський — Філадельфія.

Дол. 4.00: Р. Форостина — Н. Берген.

По дол. 3.50: Д-р П. Туруля і М. Божко.

По дол. 3.00: Ю. Навроцький, Л. Подоляк, І. Мойсюк і С. Шумило.

По дол. 2.50: С. Небеш, Р. Жеребецький і Л. Алтомер.

По дол. 1.50: о. М. Колодій, М. Івасівка, С. Щургалюк, Л. Татух, інж. С. Симко, Ю. Ільо і З. Бобовник.

По дол. 1.00: С. Благий, М. Дякун, А. Гиса, Д-р Р. Блюн, М. Бігун, д-р Р. Стакура і Ю. Ревай.